

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010056
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4619010056.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného Q. D., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmena b), písmena c), odsek 2 písmena a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmena c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.01.2020, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Q. D. , narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C.,
P. O. S. XXXX/XX

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

odo dňa 14.05.2018 do 28.10.2018 z presne nezistených miest opakovane kontaktoval svoju bývalú manželku - poškodenú Q.. V. D. tak, že proti jej vôli a napriek jej opakovaným výzvam, aby sa takého konania zdržal, jej zasielal textové správy cez sociálnu sieť Viber, cez ktorú jej do dňa 29.09.2018 zaslal približne 940 správ, súčasne ju kontaktoval aj cez SMS správy na telefónne číslo „XXXX XXX XXX“, zasielal jej elektronické správy na súkromnú emailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c> a pracovnú emailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c>, v ktorých na poškodenú naliehal, aby obnovili vzájomné spolužitie a v období mesiacov jún - júl 2018 vyhľadával v Topoľčanoch jej osobnú prítomnosť najmenej dvakrát v priebehu jedného týždňa, v septembri 2018 proti vôli poškodenej túto obdarúval darmi, ktoré odmietla prijať, v dôsledku čoho bola poškodená nútená pristúpiť k zmene bydliska a obžalovaný takýmto konaním negatívne ovplyvnil kvalitu života poškodenej,

t e d a :

iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, písomne, proti jeho vôli a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe - bývalom manželovi,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b), písmeno c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 360a odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topolčianoch podala na Q. D. (ďalej len obžalovaný) obžalobu pod sp.zn. Pv 621/18/4406 pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b), písmeno c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo veci na hlavnom pojednávaní, obžalovaný v súlade s § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že „je nevinný“.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej Q.. Q. D., prečítaním listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vypovedal, že do 14.05.2018 žil v spoločnej domácnosti s poškodenou v byte, ktorého vlastníkom je poškodená. Od uvedeného dátumu s odsťahoval, pretože to žiadala poškodená. Do domácnosti po odsťahovaní prišiel na základe dohody s poškodenou asi trikrát a v júli 2018 boli rozvedení, kde iniciátorom rozvodu bola poškodená, on sa nechcel rozvádzať. Nepoprel, že poškodenú kontaktoval v čase, keď boli ešte manželia ako aj potom, ako sa rozviedli s tým, že to robil preto, aby obnovili ich vzťah a to pre ich spoločnú dcérku, ktorá vždy plakala a nechcela ísť späť od neho k poškodenej. Podľa neho poškodená rozvod plánovala, taktiež presťahovanie do obce F., pretože už v máji 2018 podala prihlášku do škôlky, kde i dcérka chodí. Prihlášku podala už v máji 2018 bez jeho vedomia, takže poškodená už vopred musela mať naplánované, že sa odsťahuje a teda nemôže byť dôvodom odsťahovania to, že ju k tomu prinútil tým, že ju kontaktoval. Poškodená dcérku odhlásila zo škôlky až dňa 31.08.2018 a ohľadne dcéry si robí čo chce, jemu ju nedáva v dohodnutých termínoch. Podľa neho podala poškodená trestné oznámenie z dôvodu, aby mu znemožnila stretávanie s dcérou a nemal vedomosť o tom, že by mu poškodená uviedla, že jeho kontaktovanie s ňou by jej spôsobovalo ujmu. Potvrdil, že odo dňa, kedy sa odsťahoval, kontaktoval poškodenú nielen ohľadne dcéry, ale i preto, aby sa pokúsili obnoviť ich vzťah a to správami a aj, keď jej odovzdával dcérku. Správy poškodenej zasielal cez jeho mobil na sociálnej sieti viber, na mail súkromný a i pracovný. Snažil sa vyhľadávať i jej osobnú prítomnosť v čase, keď boli manželia, i v dobe keď spolu nežili v spoločnej domácnosti a to i okrem prípadov odovzdávania dcéry z rôznych dôvodov - poistky na auto, pre bicykel dcéry, kolobežku, auto, ktoré patrilo jeho otcovi a nechcela ho poškodená vrátiť po rozvode. Na preliezkách vyhľadával jej prítomnosť neďaleko bydliska poškodenej v letných mesiacoch 2018, nakoľko tam si odovzdávali dcéru a i vtedy keď šiel okolo, čo bolo asi 1-2 krát, tak sa tam zastavil. Počas manželstva sa tam pokúsil poškodenú i objasť a pobožkať na rozlúčku. Potvrdil, že ho poškodená neskôr vyzvala, aby sa o to nepokúšal, toto potom rešpektoval. K darom pre poškodenú vypovedal, že na výročie sobáša jej doniesol ruže, na druhý deň deťom sladkosti a jej tulipány, začiatkom septembra 2018, kedy mala meniny, jej doniesol fľašu sektu, keď išiel alebo odovzdal dcéru, potom 12.09.2018 jej doniesol sošku s nápisom nádej, mala meniny, dňa 14.09.2018 jej doniesol kyticu ruží a sošku anjela, pričom poškodená dary moc nechcela, už vedela, že sa bude sťahovať. Povedala mu, aby jej nič nenosil, že to nemá význam a nebol si vedomý, že by ho vyzývala, aby ju nekontaktoval so správami týkajúcimi sa obnovenia spoluzititia. Tvrdil, že správy neposielal často, bolo to len párkrát denne. V období, kedy sa mal stať skutok, poslal jej i básničku Milujem a pripustil, že na pracovný mail jej posielal správy s obsahom o obnovu spoluzititia. Na hlavnom pojednávaní dodal, že poškodenú kontaktoval hlavne cez viber, mail a to i pracovný, robil to za účelom záchrany vzťahu pre dcérku počas manželstva. Priamo jemu poškodená nepovedala a ani nenapísala, aby prestal, iba naznačila, že to nemá význam. Poškodená i jeho kontaktovala cez viber a maily, keď spolu žili, takto komunikovali bežne a to odkedy s poznali denne. Poškodená mu neoznámila,

že jej kontaktovanie vadí a že podá trestné oznámenie. Nevyhráždala sa jej, išlo mu o záchranu rodiny a poškodená znížila kvalitu života jemu a dcérke.

Svedkyňa - poškodená Q.. V. D. vypovedala, že napriek tomu, že boli s obžalovaným rozvedení, dlhšie spolu nežili, od 14.05. kedy opustil spoločnú domácnosť, neustále ju kontaktoval, vyhľadával jej prítomnosť, písal jej na všetky možné a dostupné komunikačné kanály, na mail pracovný a i súkromný, prostredníctvom sociálnej siete viber, sms a neustále vyvíjal nátlak, aby sa k nemu vrátila, aby kvôli dcére znovu obnovila ich vzťah, spolužitie. V čase, keď nežili v spoločnej domácnosti, do rozvodu mali dohodu upravený styk s dcérou, bolo to 2x utorok a štvrtok, od 15h do 19h, avšak on aj v čase, keď nemal mať dcéru vyhľadával jej prítomnosť, nemohla byť ani na prezliezkách s dcérou pri činžiaku, pretože hneď sa objavil a zotrval tam napriek prosbám, alebo výzvam, že si neželala jeho prítomnosť, aby odišiel, snažil sa ju objímať, bozkávať čo jej bolo nepríjemné, doslova pred ním musela utekať. Na výzvy, aby odišiel a aby ich nechal na pokoji, reagoval takým spôsobom, že on odíde vtedy, keď bude chcieť, nie vtedy keď mu to ona povie. Keď s dcérou chodila niekde mimo, aby ich nenašiel, aby boli mimo dosahu bydliska, tak neustále vyvolával, vypisoval, že kde sú, že sa chce ísť s nimi bicyklovať, chcel s nimi tráviť voľný čas, čo odmietala, následkom bolo to, že potom vyčakával buď pri výťahu vo vchode, kedy sa vrátia večer domov, alebo na lavičke pred činžiakom, čo bolo absolútne choré, pretože to bolo takmer denne. Bolo to celé strašne stresujúce pre ňu, pretože aj keď deti neboli doma, že syn bol preč a dcéra bola u neho, tak hocikedy prišiel. Vyzváňal pri dverách, že prišiel dcére pre niečo domov s tým, že keď mu to chcela pri dverách vydať, tak vbehol dnu, že je smädný, keď mu chcela ten pohár vody priniesť, tak vôbec na to nereagoval, proste sa zobral a išiel do kuchyne, potom pobehal celý byt, kontroloval. Bála sa, pretože keď s ním odmietla komunikovať, nakoľko aj keď on chcel akože komunikovať o dcére, tak vždy sa to zvrhlo do toho, že je povinná kvôli dcére sa k nemu vrátiť a dať všetko do poriadku atď. Keď bola proti a odmietla s ním komunikovať na túto tému a snažila sa ho doslova vyhodiť z domu, tak bol aj agresívny, čo dospelo až do takého štádia, že to nezvládala, obžalovaný vedel stále kedy je doma, žila pod takým tlakom, čo ju stresovalo, až bola donútená odísť z C. a to z vlastného bytu a presťahovali sa do prenájmu, do F., kde bývajú. Týmto v podstate obmedzila jeho pravidelné návštevy, vyčakávania, tie stresujúce situácie, ale vždy keď si prišiel pre dcéru, tak vyvolával, osočoval ju, nadával jej, vyvolával konflikty. Susedia sa viackrát sťažovali domácomu prenajímateľovi nehnuteľnosti, že pokiaľ neprestane hulákať, trepať bránou, nakoľko ona bránu vždy zamkla, aby sa nedostal dovnútra do dvora, tak to chceli riešiť privolaním polície, pretože zakaždým keď prišiel tam robil hurhaj, vykrikoval, nadával. Na základe tohto i podala dňa 09.11. návrh na zmenu styku, s tým, že žiadala, aby súd rozhodol o tom, že zamedzí obžalovanému styk s ňou a to takým spôsobom, že dcéru si bude preberať v škôlke aj ju do škôlky bude odovzdávať, pretože neustále, pri každom jednom stretnutí mal potrebu ju nejako osočovať, nadávať a proste riešiť témy, alebo začal rozprávať veci, ktoré absolútne nebolo potrebné, aby ich počulo trojročné dieťa. V podstate hrozil, že všetko použije a ona skončí, dcéru jej zoberie. V októbri prišiel pre dcéru, robil slovný nátlak, aby išla s nimi do N. do detského kútika a keď to odmietla, povedal, že on sa nechce venovať dcére, že sa chcel venovať aj jej, obnoviť všetko a začať od nuly. Stále chcel všetko naprávať, začínať od nuly, robiť hrubú čiaru a jednoducho nechápal, že toto už nebolo možné. Veľa písal a zo začiatku sa snažila, keď išlo o dcéru normálne s ním komunikovať, ale keď začal riešiť spolužitie zase, začiatky a tieto veci, toto odmietala riešiť a keď to bolo neúnosné tak mu niekoľkokrát napísala, že si neželá, aby jej vypisoval, obťažoval, ale hlavne slovne, keď sa stretli tak ho doslova žiadala, niekoľkokrát i prosila nech s tým prestane, že jednoducho je to neúnosné, aby neustále ju takýmto spôsobom atakoval, pretože to bolo cez tisíc správ, aj keď mu neodpisovala, obžalovaný napriek tomu písal, kontaktoval ju v septembri, začiatkom septembra, keď už boli rozvedení. V septembri prišiel s kyticou a s básničkou, vovälil sa jej do bytu, až do kuchyne, kde si kľakol na kolená a začal jej recitovať básničku. Povedala mu vtedy, že nestojí o to, aby jej nejaké básničky recitoval. Počas manželstva na ňu vyvíjal neskutočný psychický tlak, aby z práce odišla, s tým, že po materskej do nej už nenastúpi. Nemohla absolútne žiadnym spôsobom komunikovať s prvým manželom, s ktorým má syna, zistila, že jej blokoval telefónne čísla v jej telefóne, viackrát riešil to, prečo má čísla na kolegov v telefóne. Jednu situáciu do konca svojho života nezabudne. Zistila, že mala zablokované číslo na bývalého manžela, lebo syn jej doniesol jeho telefón, že otec sa potreboval na ničom s ňou dohodnúť, keď si ten telefón zobrala, obžalovaný k nej pribehol, začal jej mixovať telefón z ruky, kričal a bol agresívny, aby mu dala telefón. K prihláške do škôlky uviedla, že v N. pracovala od roku 2012, nebolo v jej možnostiach riešiť prispôsobovanie pracovnej doby. Dcéru ráno zanášala do škôlky a nemohla ju poobede vyzdvihnúť v normálnom čase zo škôlky a z toho dôvodu sa rozhodla riešiť to takýmto spôsobom. Mala pevnú pracovnú dobu do 15,30hod., škôlka bola otvorená do 16,15hod., pokiaľ prišla z N. do C., nikdy nebolo menej ako 16,30-16,45hod. Dňa 04.05. v riadnom prihlasovacom termíne podala prihlášku do materskej školy, následne

na konci júna, jej bolo doručené rozhodnutie, že dieťa nebol prijaté, nakoľko neboli splnené náležitosti v prihláške a to druhý podpis zákonného zástupcu, čo zabezpečiť nedokázala, dieťa jej do materskej škôlky prijaté nebolo. V čase rozvodu K. bola naďalej v škôlke v C. vedená a až keď boli dňa 26.07. rozvedení, bol priestor toto riešiť.

Na hlavnom pojednávaní dodala, že na jej naliehanie sa obžalovaný odsťahoval 14.05.2018, dôvodom bolo jeho správanie, nakoľko ju obmedzoval, neustále kontroloval telefón, kontroloval kedy išla do práce, z práce, nemohla odísť alebo prísť skôr resp. neskôr. Hovoril jej, že buď si vyberie prácu alebo dcéru a pokiaľ by si vybrala prácu, dcéru neuvidí skôr, ako na prvom svätom prijímaní. Vyvolával žiarlivostné scény a toto sa dialo i po odsťahovaní po 14.05., nakoľko vyhľadával jej prítomnosť i keď ho dôrazne žiadala i pri odovzdávaní dcéry, že sa s ním nechce stretávať. Neustále telefonoval, posielal SMS. Keď so telefón nezdvihla čakal pred výťahom. Keď s dcérou išli z domu, presne vedel, kedy bola v práci, kedy odchádzala, aj jej písal, kde bola. Pod vplyvom tohto bola nútená odísť z C. z jej 4-izbového prerobeného bytu, psychicky sa to nedalo zvládnuť. Nosil jej i darčeky, ktoré odmietala. Dôrazne ho žiadala a odmietala, aby ju nekontaktoval. Dňa 26.07.2018 boli rozvedení, i po rozvode jej nosil darčeky naliehal, aby sa vrátila. Kontaktoval ju dennodenne. Keď sa odsťahovala, tak aj keď písal najskôr SMS o dcérke, potom to skĺzlo do naliehania na obnovenie spolužitia, čo trvalo do konca októbra 2018, boli to správy na viber, na jej súkromné maily a musela si zablokovať i pracovný mail. Vyzývala ho, aby ju nekontaktoval, i po rozvode však naliehal. Naliehanie bolo dennodenne od 14.05.2018 do konca októbra, i po podaní trestného oznámenia a zvyšovalo sa to od júna. Toto konanie obžalovaného pociťovala ako nepríjemné, obťažujúce aj zasahujúce do súkromia. I keď prišiel do N. pre dcéru boli ataky. Dňa 01.02.2019 ju napadol pred škôlkou, bol agresívny, sotil do nej, vulgárne nadával, vykrikoval, že jej doláme paprče, vyhrážal sa týmto. Agresívny bol vždy, keď neurobila čo chcel, hovorieval, že jej doláme paprče, a to i pred dcérou, vulgárne sa vyjadroval. Tvrdil, že na polícii zariadi, že tam robiť nebude. V súčasnej dobe, keďže vo februári bolo vydané neodkladné opatrenie, podľa ktorého si má prebrať dcérku v škôlke a následne ju odovzdať v pondelok ráno v škôlke sa nestretávajú, nakoľko predtým jej preberaní nadával, stále robil nátlak na obnovenie spolužitia s tým, že to má byť kvôli dcérke. Motívom konania podľa nej bola chorobná žiarlivosť.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise, a to i prečítaním listín, z ktorých vyplynulo, že poškodená niekoľkokrát žiadala obžalovaného, aby jej dal pokoj, nedotýkal sa jej a pod:

SMS od obžalovaného poškodenej a s jej reakciou (čl. 45-51) zo dňa 19-22.7.2018, 21.-23.9. 2018 (čl. 53-61) zo dňa 20.09.2018 v počte 25 správ, (čl. 125-128) zo dňa 21.-20.10. 2018 v počte 5 správ - „Dodo nechaj ma už konečne na pokoji, už som ti tisíckrát povedala, že je neskoro niečo naprávať...“

05.08.2018 (čl. 55-56)- „ pokiaľ ti to ešte nedošlo, my sme už ROZVEDENÍ“, „ Prestaň obťažovať mňa aj mojich blízkych svojimi smskami a telefonátmi, všetci ťa už majú plné zuby“,

dňa 13.08.2018 (čl. 60)- „ konečne si uvedom, že rozvodom si už cudzí človek pre mňa a ako cudzí človek sa mi vyhrážaš a robíš na mňa nátlaky a ja nepotrebujem svoje postavenie, aby som ťa dostala od seba....., mňa láskavo vynechaj zo svojho chorobného správania, ja ti už nepatrím“,

Komunikácie na pracovný mail poškodenej od obžalovaného s reakciou poškodenej zo dňa 29.09.2018(čl. 52), zo dňa 18.09.2018 (čl.100- 124), zo dňa 30.6.2018, 31.07.2018, 12.08.2018, 27.08.2018, 04.09.2018, 05.09.2018 (čl. 100-124)- „ A láskavo buď konečne chlap a prestaň sa ponižovať a strápňovať, uvedom si konečne, že my dvaja sme rozvedení a tým pádom sme skončili. Prestaň mi neustále vypisovať a vyvolávať, pretože ma to obťažuje a ak s tým neprestaneš, budem nútená to riešiť využitím všetkých dostupných právnych prostriedkov. A nepíš mi ako si na tom psychicky, absolútne ma to nezaujíma, rovnako ako teba nezaujímal ako sa ja cítila, keď si ma psychicky ničil a likvidoval niekoľko rokov. Vyrovnaj sa s tým ako chceš, sa ja cítila, keď si ma psychicky A KONTAKTUJ MA UZ LEN OHĽADOM NASEJ DCERKY...nič iné ma už v súvislosti s tvojou osobou nezaujíma, si už len minulosť, ktorá sa nikdy nevráti,“, a zo dňa 06.09.2018, 09.09.2018, 11.09.2018-29.09.2018 v počte 34 správ

Komunikácie cez sociálnu sieť Viber (čl. 62-74) za obdobie od 14.05.2018 do 28.09.2018 v počte 940 správ od obžalovaného poškodenej a jej reakciu na správy:

dňa 16.05.2018 (čl. 65pv) - „ a prestaň ma vydierať deťmi, stačilo“,

dňa 17.05.2018 (čl. 65pv) - „a nepíš mi nič iné okrem správ týkajúcich sa našej dcéry, už sme si povedali všetko, o týchto veciach sa môžeme baviť už len na súde 31.05.2018“

o 8,30hod. 20.05.2018 (čl. 66)- „zmier sa konečne s tým, že už máš len dcéru, pretože mňa si dávno stratil tým, ako si sa ku mne správal“

dňa 30.05.2018 (čl. 67) - „začni vnímať realitu a uvedom si konečne zodpovednosť za seba a svoje správanie a nie neustále zakrývaš za niekoho a s niekým“

dňa 03.06.2018 (čl. 67pv) - „ už mi prosím ťa ani nepíš žiadne dristy, lebo na toto fakt nemám čas“

dňa 08.06.2018 (čl. 61pv) „ a rovnako si dnešným dňom viac neželám ani tvoj vstup do môjho bytu“

dňa 13.06.2018 (čl. 69) „neverím ti ani slovo, nechaj ma už konečne na pokoji“

dňa 21.06.2018 (čl. 69pv) „ už mám toho dosť, prestaň mi v kuse niečo vnucovať, lebo toto robíš celé roky. Nebudem robiť to, čo ty chceš, stačilo. A už vôbec nebudem už nikdy s tebou fungovať v partnerskom vzťahu, pretože si sa mi týmto čo robíš v posledných týždňoch aj s tvojimi rodičmi absolútne ako človek zhnusil. Mal si x príležitosti dokázať všetko to, čo tu vypisuješ teraz a ani raz si sa o to ani nepokúsil, nemal si záujem sa nad sebou zamyslieť. T tak teraz odo mňa nechci, aby som to znovu uverila a nechcem už nikdy existovať po boku človeka ako si ty. A je mi jedno, aký máš na to názor ani ma to nezaujima, lebo si myslím že som ti toto všetko vysvetľovala už niekoľkokrát, napriek tomu sa správaš ako ti práve vyhovuje. A na to ja už nemám a odmietam to akceptovať, ako tomu bolo. Dúfam, že som sa vyjadrila dostatočne jasne.“

dňa 26.06.2018 (čl. 69pv) „preto ťa žiadam, nesnaž sa už o nemožné a neobviňuj iných, je to už v štádiu zbytočné a nijak tomu nepomôže“

dňa 29.06.2018 (čl. 70) „ a znovu ti opakujem, je neskoro, zbytočne sa snažíš a premáhaš, ja už nikdy nebudem žiť s človekom ako si ty, stačilo mi do konca života. A nikdy znamená nikdy, tak to už konečne pochop a prestaň ma uháňať ako lovnú zver, je to zbytočné“

dňa 29.06.2018 (čl. 70) „ a ja ťa prosím už pre živého boha, nechaj ma na pokoji a prestaň ma prenasledovať. S K. sa stretávaš, tak prestaň ma uháňať“, „ nechaj ma konečne dýchať a žiť pre svoje deti“

dňa 04.07.2018 (čl. 70pv) „ ale ja sa s tebou rozprávať nechcem...“

dňa 08.07.2018 (čl. 70pv) „ idem práve z kostola, tak ma prestaň stále bombardovať“

dňa 09.07.2018 (čl. 70pv) „ F., prestaň sa už strápnovať a vypisovať mi hlúposti, nikdy sa k tebe nevrátim“

dňa 12.07.2018 (čl. 71) „ neželám si, aby si k nám chodil“

dňa 01.08.2018 (čl. 72) „konečne si uvedom, že my sme rozvedení“

dňa 17.08.2018 (čl. 72ps) „ty ma prestaň konečne vydierať, nikde s tebou nepôjdem“

dňa 28.08.2018 (čl. 73pv) „nie nepôjdeme, ja s tebou nikde nepôjdem...“

uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.05.2019 sp.zn. 6CoP/17/2019.

Na hlavnom pojednávaní bol v rámci posúdenia osobných pomerov obžalovaného oboznámený register priestupkov, z ktorého vyplýva, že nemá žiaden záznam, ako i v registri trestov. Podľa správy Mesta C. obžalovaný nie je bližšie hodnotený.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku, nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivu aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tento obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou poškodenej, ktorá podrobne popísala konanie obžalovaného v období od 14.05.2018 do 28.10.2018, kedy bola ním neustále kontaktovaná prostredníctvom elektronickej komunikácie - mail, SMS správy, správy cez aplikáciu viber proti jej vôli, keď mu niekoľkokrát jasne uviedla, aby ju nekontaktoval, nepísal jej, nevnucoval jej niečo, čo nechcela s jasným uvedením, že ako partneri skončili a nemienila obnoviť vzťah. Taktiež popísala ako obžalovaný vyhľadával jej osobnú prítomnosť v období mesiacov jún - júl 2018 a obdarovával ju darmi v septembri 2018. Jej výpoveď je v súlade s listinnými dôkazmi, ktoré preukazujú jej tvrdenia a správanie obžalovaného.

Obžalovaný sa bránil tým, že po odsťahovaní sa 14.05. navštevoval domácnosť poškodenej iba pre dcéru, ktorú si odovzdávali na preliezkách, pričom tvrdil, že mu poškodená nepovedala a ani nenapísala, aby prestal, iba naznačila, že to nemá význam. Ďalej tvrdil, že to robil pre dcéru a po rozvedení manželstva poškodenú už nekontaktoval.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodenej, ako i listinnými dôkazmi. Poškodená popísala, ako ju obžalovaný vyhľadával pred činziakom, kde bola s dcérou na preliezkách, telefonoval jej a keď mu nezdvihla, čakal pri výťahu, nosil jej darčeky, ktoré odmietala. Z SMS a viber komunikácie vyplynulo, že obžalovaný denne kontaktoval poškodenú s tým, aby mu uvádzala kde sa s dcérou nachádza, čo robia, aby spolu niekam šli, aby prišla za ním a dcérou von a boli spolu, pričom toto zdôvodňoval potrebami dcéry. Tvrdenie, že poškodená mu nepovedala ako i nenapísala, aby prestal, je vyvrátené uvedenou komunikáciou, kde neustále poškodená obžalovaného žiadala, aby prestal s

tým, že už nikdy nebudú fungovať ako partneri, aby jej niečo nevnucoval, nechal ju na pokoji, prestal ju prenasledovať ako i uháňať(čl. 70 zo dňa 29.06.2018 čas 15:26:15).

Obžalovaný za obdobie od 14.05.2018 do 28.10.2018 poslal cca 940 textových správ cez viber, SMS, mail, (čl. 45-128). Neobstojí jeho tvrdenie, že takto si písali i počas manželstva, nakoľko túto komunikáciu denne začínal obžalovaný, pokiaľ mu i ako prvá napísala poškodená, bolo to iba v prípade, keď dcéra bola u obžalovaného, ale následná komunikácia prešla do nátlaku obžalovaného o obnovenie spolužitia, ktoré zakrýval potrebami ich dcéry mať oboch rodičov spolu.

V dôsledku tohto konania obžalovaného u poškodenej došlo k negatívnemu ovplyvneniu kvality jej života, čo vyústilo k jej odsťahovaniu sa z miesta bydliska, kde vlastnila byt, do prenájmu v okrese N.. Tvrdenie obžalovaného, že negatívne neovplyvnil život poškodenej, nakoľko podľa neho sa chcela odsťahovať už v máji s poukázaním na jej žiadosť o umiestnenie malol. dieťaťa do škôlky v obvode mesta N., poškodená hodnoverne vysvetlila s tým, že podala žiadosť, nakoľko chcela voziť dieťa do predškolského zariadenia v blízkosti miesta jej výkonu práce, aby si tak zabezpečila pracovné povinnosti ako i starostlivosť o dieťa.

Kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života, tým, že vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje, ho kontaktuje prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 na chránenej osobe.(§ 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona)

Cieľom predmetného ustanovenia je poskytnutie trestnoprávnej ochrany pokojnému občianskemu spolužitiu pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy, ďalej keď páchatel bez prívolenia vyhľadáva osobnú blízkosť obeť alebo ju sleduje, alebo ju kontaktuje cez internet alebo inú elektronickejšiu komunikačnú službu, zneužitie osobných údajov za účelom získania osobného alebo iného kontaktu s obeťou a tiež také správanie páchatela, ktoré obeť inak obmedzuje v obvyklom spôsobe života. Spoločným znakom týchto konaní je, že takéto obťažovanie, sledovanie musí byť dlhodobé a musí vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie obeť alebo jej blízkych osôb, čím podstatným spôsobom zhorší kvalitu života obeť. Stalking je nebezpečným zásahom do súkromia, ktorého hlavným znakom je, že páchatel je až chorobne upnutý na obeť a denne ju obťažuje.

Zo subjektívnej stránky daného trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Skutková podstata prečinu § 360a ods. 1 Trestného zákona je rozdelená do troch častí a najviac sa to prejavuje práve na objektívnej stránke.

Vo všeobecnosti na to, aby páchatel naplnil objektívnu stránku trestného činu musia byť kumulatívne splnené dve.

Páchatel musí poškodeného prenasledovať nad „únosnú mieru“, ktorú zákonodarca vymedzil predovšetkým časom (dlhodobo) a intenzitou (spôsobilosť vzbudiť v obeť dôvodnú obavu o život alebo zdravie, alebo život alebo zdravie jemu blízkej osoby, alebo zhoršenie kvality života), pričom tieto znaky musia byť splnené kumulatívne, avšak znak intenzity môže byť splnený štyrmi alternatívnymi spôsobmi (vzbudenie obavy o život poškodeného, vzbudenie obavy o jeho zdravie, vzbudenie obavy o život blízkej osoby, vzbudenie obavy o zdravie blízkej osoby poškodeného a zhoršenie kvality života poškodeného). Ak dôjde k naplneniu aspoň jedného z týchto znakov, je možné konštatovať aj naplnenie znaku intenzity. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný svojim konaním dlhodobo prenasledoval poškodenú nad „únosnú mieru“, čím došlo k zhoršeniu kvalita jej života.

Pod pojmom dlhodobo pri trestnom čine nebezpečného prenasledovania treba však rozumieť prinajmenšom niekoľko vynútených kontaktov alebo pokusov o ne, ktoré zároveň musia byť spôsobilé u poškodenej vyvolať dôvodnú obavu. Spravidla sa tak musí jednať o sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konania vybočujúce z bežných noriem chovania, ktoré môžu v niektorých prípadoch i nebezpečne gradovať. Znak „dlhodobo“ je naplnený a je ustálený listinnými dôkazmi ako i výpoveďou poškodenej, ktorá od 14.05.2018 do dňa 28.10.2018 bola obťažovaná a prenasledovaná obžalovaným. Znak dlhodobosti bol naplnený i tým, že k nemu kumulatívne pristúpilo aj splnenie ďalšieho znaku a to, že toto dlhodobé prenasledovanie sa dialo proti vôli poškodenej, u ktorej bola podstatným spôsobom zhoršená kvalita jej života.

Dôvodnou obavou sa rozumie obava objektívne spôsobilá vyvolať vyšší stupeň obáv, úzkosti alebo iného tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je na poškodenú pôsobené. Konanie obžalovaného voči poškodenej, vyhľadávaním jej osobnej blízkosti, sledovaním, kontaktovaním, či obmedzovaním v obvyklom spôsobe

života, bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, nakoľko vzbudilo u poškodenej výraznejší tiesnivý pocit z konania obžalovaného s prihliadnutím ku všetkým konkrétnym okolnostiam, ktoré vyplývajú i z oboznámenej komunikácie. Podstatné zhoršenie kvality života spočíva v takom obmedzení doterajšieho života poškodenej, ku ktorému došlo proti jej vôli nežiaducimi zásahmi obžalovaného do jej osobnej, rodinnej, ale i profesijnej sféry života, pričom išlo o obmedzenie v rovine záujmovej, voľnosti pohybu a pod. Rozhodujúcim je hľadisko subjektívne pociťovanej ujmy poškodenej. V prípade podstatného zhoršenia kvality života na strane poškodenej, došlo ku konaniu obžalovaného, ktoré bolo reálne spôsobilé zmeniť zaužívaný spôsob života poškodenej.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania mal súd preukázané jednak fyzické prenasledovanie poškodenej nakoľko obžalovaný vyhľadával miesta, kde sa poškodená zdržiavala a nachádzala (napr. pred obytným domom s dieťaťom, pri preliezkách v čase, keď nemal styk s malol. dieťaťom), ako aj snaha o telefonický kontakt za účelom zisťovania čo robí, kde sa nachádza (neustále kontaktovanie prostredníctvom sms, viber poškodenej).

Zo strany obžalovaného dochádzalo k tomu, že zámerne na seba upozorňoval so snahou o priamy kontakt s poškodenou. Podľa výpovede poškodenej konanie obžalovaného nebolo ojedinelé a bolo jasne preukázané, že obžalovaný mal zreteľný prehľad o pohybe poškodenej. Teda, možno uviesť, že k sledovaniu poškodenej došlo „zblízka“.

Za kontaktovanie elektronickou komunikačnou službou, písomne alebo inak, napr. telefonicky proti vôli poškodenej, je nutné považovať kontaktovanie vždy proti vôli poškodenej, nestačí len fakt, že je to poškodenej nepríjemné. Poškodená prejavila odpor/nesúhlas v rámci takéhoto kontaktovania, keďže požiadala Okresný súd Nitra vo veci sp.zn. 11P/3/2019 o vydanie neodkladného opatrenia, ktorým mal byť upravený styk obžalovaného s malol. dieťaťom tak, že by si toto preberal v predškolskom zariadení a po ukončení styku ho i odovzdal v predškolskom zariadení, pričom uvedený návrh zdôvodnila správaním obžalovaného voči nej. V trestnom oznámení ako i následne vo svojich výpovediach uviedla, že obžalovaný sa pokúšal ju kontaktovať po tom, ako sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, napriek dohode o jeho styku s malol. dieťaťom vyhľadával jej osobnú prítomnosť i v čase, keď nemal podľa dohody styk s dieťaťom, chodieval okolo bytového domu, pri kontaktoch sa snažil opakovane ju objasť a bozkávať, čo jej bolo nepríjemné a musela s dieťaťom odísť, písal jej SMS, keď mal podľa dohody dieťa, že preň niečo potrebuje, prichádzal následne až k jej bytu, do ktorého vbehol s dôvodením, že sa musí napiť a kontroloval jej izby v byte. Možno teda povedať, že zo strany obžalovaného došlo k sledovaniu v pravom zmysle slova napr. formou sledenia resp. striehnutia na poškodenú, obťažovania formou chodenia okolo domu, do jej bytu, vypisovaním SMS s dotazovaním kde sa s dieťaťom nachádza, že by mohli spolu niekde ísť, čo robí a pod., ktoré formy mohli podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života.

Zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum. Zhoršenie kvality života trestným činom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona spočíva najčastejšie v psychickej traume alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov (napr. proti životu a zdraviu), alebo že môže narušiť rodinné či iné medziľudské vzťahy poškodenej, poškodiť ju v spoločnosti. Zhoršenie kvality života sa môže prejavovať nielen vo vnímaní poškodeného, ale i vo vonkajšom svete.

Súd konštatuje, že dokazovaním bolo tiež preukázané, že poškodená v dôsledku správania a konania obžalovaného bola nútená zmeniť svoje návyky (presťahovala sa z bytu, ktorý vlastní do nájmu mimo miesta trvalého bydliska), bola obmedzovaná v pohybe, nepohybovala sa voľne a bez obáv, obžalovaný ju neustálym zasielaním SMS (v znení obnovenia spolužitia, uvádzaním jeho požiadaviek ako i citov s odôvodňovaním, že to robí pre ich dieťa) ju obťažoval. V dôsledku takéhoto správania obžalovaného poškodená v podstate nevedla normálny život, tento bol obmedzovaný konaním obžalovaného. V prejednávanej veci existuje dostatok dôkazov na jednoznačné konštatovanie, že u poškodenej došlo v dôsledku konania obžalovaného k obmedzeniu v obvyklom živote tak, že to u nej súčasne spôsobilo aj zhoršenie kvality života a preto sa jedná o trestný čin.

Po vyhodnotení všetkých uvedených a relevantných okolností v ich súhrne a pri rešpektovaní princípu ultimaratio (subsidiarity trestnej represie), je možné ustáliť spoľahlivý záver, že konanie páchatel'a v konkrétnej veci je schopné po formálnej a materiálnej stránke byť právne kvalifikované ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedenými v § 36 Trestného zákona bola zistená u obžalovaného poľahčujúca okolnosť podľa písmena j) - pred spáchaním skutku viedol riadny život, nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 Trestného zákona. Súd vychádzal z pomeru a miery poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:0, čím aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri ukladaní trestu vychádzal z takto zníženej trestnej sadzby podľa § 360a odsek 2 Trestného zákona - 6 mesiacov až 2 roky 2 mesiace (základná trestná sadzba je 6 mesiacov až 3 roky) a dospel súd k záveru, že pre obžalovaného bude zákonu zodpovedajúci a primeraný trest odňatia v dolnej polovici zníženej trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného.

Trest uložený obžalovanému splní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a, že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1, 2 Trestného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.